

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת ראה
חלק ד - פרשת ויגש

יום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	רא ע"ב, ריב ע"א וע"ב	ש"סג
שני	ר"ג ע"א, וע"ב	ש"סח
שלישי	ר"ד ע"א וע"ב	ש"עא
רביעי	ר"טו ע"א וע"ב	ש"עד
חמישי	ר"טז ע"א וע"ב	ש"עה
שישי	ר"יז ע"א	ש"פז
שבת	ר"יז ע"ב	ש"צה

פרשת עקב תשפ"א

עלון מס' 143

י"ל בעזה"ש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

לימוד התורה על השולחן מצלת מהסט"א

אֲדֹהָכִי הָא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא אַתָּא לְגַבִּיּהּ, וְאָמַר, רַעֲיָא מְהִימְנָא, יוֹמָא חַד אַזִּילְנָא אַנָּא וְחַבְרֵיִיא לְאַכְסִינְיָא חֲדָא, וְהָוָה תַּמָּן יְנוּקָא חֲדָא, קָם וְתַקִּין לָן מְנַרְתָּא וּפְתוּרָא אִיהוּ מַגְרָמִיּהּ, כְּאֵלוּ הָוָה מַעֲשָׂרִין שְׁנִין, וְלֹא הָוָה אֱלָא מִבְּן חֲמֵשׁ שְׁנִין, וְתַקִּין פְּתוּרָא מִכָּל מִינֵי מְאָכֵל וּמִשְׁתָּהּ, אָמַר, הָא אוֹקְמוּהָ רַבְּנָן דְּבַעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ, וְאוֹרַח מְכַרְךָ, אֲכָל (אויב לב ו) צְעִיר אָנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יְשִׁישִׁים עַל כֵּן זַחְלְתִּי וְאִירָא מַחֲוֹת דְּעֵי אַתְּכֶם, עַד דְּאָטוּל רְשׁוֹת מַכְּס, אֲמַרְנָא לִיָּהּ, אִימָא בְּרִי מְלֹאכָא דִּיהו"ה.

אָמַר לָן, אַתּוֹן בְּעִיתוֹן לְחֵם תַּפְּנוּקֵי בְּלֹא קֶרְבָּא, אוֹ לְחֵם בְּקֶרְבָּא, דְּהֵכִי אוֹקְמוּהָ רַבְּנָן דְּמַתְּנִיתִין, שְׁעַת אֲכִילָה שְׁעַת מְלַחְמָה, וְאִי בְּעִיתוֹ לְמַהוּי קֶרְבָּא עֲלֵיָהּ, לִית חַד אֲכִיל אֱלָא מֵאֵן דְּנַצַּח קֶרְבָּא, אִיהוּ אֲכִיל וּבוֹצֵעַ לְכֻלְהוּ.

מתוק מדבש

לימוד התורה על השולחן מצלת מהסט"א

אֲדֹהָכִי הָא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא אַתָּא לְגַבִּיּהּ בַּתוּךְ כַּךְ בַּא המאור הקדוש רבי שמעון אל הרעיא מהימנא, וְאָמַר לוֹ, רַעֲיָא מְהִימְנָא בְּדִידִי הוּוּ עוּבְדָא, כִּי יוֹמָא חַד אַזִּילְנָא אַנָּא וְחַבְרֵיִיא לְאַכְסִינְיָא חֲדָא יוֹם אַחַד הַלְכְּתִי אֲנִי וְהַחֲבָרִים שְׁלִי לְמַלּוֹן אַחַד, וְהָוָה תַּמָּן יְנוּקָא חֲדָא וְהִיָּה שֵׁם תִּינוּק אַחַד, כַּמְבוּאָר בְּפִרְשַׁת בַּלַּק (דף קפו ע"א, ומכאן נראה שגם רבי שמעון נמאכסן שם פעם אַחַת. וְאוֹתוּ הַיְנוּקָא הִיָּה צְרִיָה דְרַצְּ הַמְנוּנָא סַנְא, וְהִיָּה צוּ נִלוּן נַשְׁמַת אֲבִיו, כַּמְבוּאָר שֵׁם צְפִירֵי שְׁנִין). קָם וְתַקִּין לָן מְנַרְתָּא וּפְתוּרָא אִיהוּ מַגְרָמִיּהּ קָם וְהַתַּקִּין לָנוּ מַעֲצָמוּ מְנוּרָה וְשַׁלְחָן, כְּאֵלוּ הָוָה מַעֲשָׂרִין שְׁנִין כְּאֵלוּ הִיָּה בֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה, וְלֹא הָוָה אֱלָא מִבְּן חֲמֵשׁ שְׁנִין וְלֹא הִיָּה אֱלָא בֵּן חֲמֵשׁ שְׁנִים, וְתַקִּין פְּתוּרָא מִכָּל מִינֵי מְאָכֵל וּמִשְׁתָּהּ וְעַרְךְ שַׁלְחָן מְכַל מִינֵי מְאָכֵל וּמִשְׁתָּהּ, ר"ל גִּילָה לָנוּ כַּמָּה מִינֵי סוּדוֹת בַּתוּרָה. אָמַר לָנוּ הַיְנוּקָא הָא אוֹקְמוּהָ רַבְּנָן הִרִי פִירְשׁוּ חַכְמִים, דְּבַעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ וְאוֹרַח מְכַרְךָ וִישׁ לִי מַה לְחַדֵּשׁ עַל זֶה,

אֲכָל צְעִיר אָנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יְשִׁישִׁים, עַל כֵּן זַחְלְתִּי וְאִירָא מַחֲוֹת דְּעֵי אַתְּכֶם אַבֵּל אֲנִי צְעִיר לִימִים וְאַתֶּם זְקֵנִים, עַל כֵּן יִרְאֵתִי מִלְּהַגִּיד דַּעֲתִי לָכֶם, עַד דְּאָטוּל רְשׁוֹת מַכְּס עַד שְׁאִקַּח רְשׁוֹת מַכְּס, אֲמַרְנָא לִיָּהּ, אִימָא בְּרִי מְלֹאכָא דִּיהו"ה אֲמַרְנוּ לוֹ, אֲמוּר בֶּן הַדּוּמָה לְמַלְאָךְ ה'.

אָמַר לָן אֲמַר לָנוּ, אַתּוֹן בְּעִיתוֹן לְחֵם תַּפְּנוּקֵי בְּלֹא קֶרְבָּא הַאֵם אַתֶּם רּוֹצִים לְאֲכֹל סַעוּדָה שְׁל מַעַדְנִים בְּלֹא מְלַחְמַתָּה שֶׁל תוּרָה, אוֹ לְחֵם בְּקֶרְבָּא אוֹ תַרְצוּ לְאֲכֹל הַסַּעוּדָה בְּמַלְחַמַתָּה שֶׁל תוּרָה, דְּהֵכִי אוֹקְמוּהָ רַבְּנָן דְּמַתְּנִיתִין כִּי כַךְ פִּירְשׁוּ חַכְמֵי הַמְּשֵׁנָה, שְׁעַת אֲכִילָה שְׁעַת מְלַחְמָה כִּי אִזְ צְרִיךְ לְלַחוּם בְּמַלְחַמַתָּה שֶׁל תוּרָה, (אִי נְמִי, בְּלִימוּד הַתוּרָה עַל הַשַּׁלְחָן לּוֹחֲמִים עִם הַסַּטְרָא אַחֲרָא הַרוּצָה לְהַתְּגַבֵּר עַל הָאָדָם בַּתּוֹאוֹת אֲכִילָה, וְרִמּוֹ לְדַבֵּר מִהַכְּתוּב (מַשְׁלִי כַּג א'), כִּי תִשָּׁב לְלַחוּם אֶת מוֹשֵׁל, בֵּין תְּבִין אֶת אֲשֶׁר לַפְּנִיךְ), וְאִי בְּעִיתוֹ לְמַהוּי קֶרְבָּא עֲלֵיָהּ וְאִם תַּרְצוּ שְׁתַּהִיָּה מְלַחְמַתָּה שֶׁל תוּרָה עַל הַשַּׁלְחָן, אוֹ לִית חַד אֲכִיל אֱלָא מֵאֵן דְּנַצַּח קֶרְבָּא אִין אַחַד מִמֶּנּוּ אוֹכֵל אֱלָא מִי שִׁינַצַּח

צריכים לעורר בשירה ושמחה על שולחן השבת לכבוד המלכה

עֲשֶׂרָה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לְמַעַבְד בְּסַעוּדָתָא, חַד, נְטִילַת יָדַיִם. תְּנִינָא, לְתַקְנָא שְׁתֵּי כְּפָרוֹת לְשַׁבָּת. תְּלִיתָא, לְמִיכַל תְּלַת סַעוּדָתֵינוּ, וְלְאוֹסְפָא מַחּוּל עַל הַקֶּדֶשׁ. רְבִיעָא, לְאַנְהָרָא פְּתוּרָא בְּשָׂרְגָא, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ, שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן, וּמְנוּרָה בְּדָרוּם, וְצָרִיךְ הִסְבָּה, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ הִסְבּוֹ אֶחָד מְבָרַךְ לְכֻלָּם.

וּבְשַׁבָּת בְּכָל מְלוֹי צָרִיךְ לְאַתּוֹסְפָא מַחּוּל עַל הַקֶּדֶשׁ, בֵּין בְּמַאֲכָלֵינוּ וּבְמִשְׁתֵּינוּ, בֵּין בְּלְבוּשֵׁינוּ, בֵּין בְּהִסְבָּתֵינוּ, דְּצָרִיךְ לְתַקְנָא לֵיהּ מִסְבָּה שְׁפִירָא בְּכַמָּה פְּרִים וּכְסָתוֹת מְרַקְמָן, מְכַל דְּאִית בְּבִיתֵינוּ, כְּמָאן דְּתַקֵּין חוּפָה לְכֻלָּהּ, דְּשַׁבְּתָא אִיהִי מְלַכְתָּא וְאִיהִי פְלָה, וּבְגִין דָּא הָווּ נְפָקֵי מְאִירֵינוּ עָרְב שַׁבָּת לְאַקְדָּמוּתֵינוּ לְאַרְחָא, וְהָווּ אֲמָרֵי בּוֹאֵי כְלָה בּוֹאֵי כְלָה, וְצָרִיכֵינוּ לְאַתְעָרָא שִׁירָה וְחֲדוּהָ בְּפְתוּרָא לְגַבְהָ.

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְאִית רְזָא בְּגוּוּנָא אַחְרָא, דְּצָרִיךְ לְקַבְּלָא גְבִירְתָּהּ, בְּכַמָּה נְהוּרֵין דְּשָׂרְגִין בְּשַׁבָּת, וּבְכַמָּה עֲנוּגִין, וּלְבוּשֵׁין שְׁפִירֵין, וּבִיתָא מְתַקְנָא בְּכַמָּה מְאִנֵּי דְתַקּוּנָא, בְּהִסְבָּה יְפָה לְכָל

מתוק מדבש

משקאות טובים ומוטעמים יותר ממה שאכל ושתה בחול, (כמ"ט הרמז"ט (ה' שנת פ"ל ה"ו), שצריך למקן תנשיל שמן ציפה, ומסקה מנוסס), בֵּין בְּלְבוּשֵׁינוּ שִׁילְבֵשׁ בְּגָדִים יְפִים יוֹתֵר מִמָּה שִׁילְבֵשׁ בַּחּוּל, בֵּין בְּהִסְבָּתֵינוּ דְּהֵינּוּ דְּצָרִיךְ לְתַקְנָא לֵיהּ מִסְבָּה שְׁפִירָא שְׁצָרִיךְ לְתַקֵּן לוֹ הִסְבָּה יְפָה, בְּכַמָּה פְּרִים וּכְסָתוֹת מְרַקְמָן הַמְרוּקָמִים בְּרִיקָמָה יְפָה, מְכַל דְּאִית בְּבִיתֵינוּ מְכַל מָה שֵׁישׁ לוֹ בְּבִיתוֹ, כְּמָאן דְּתַקֵּין חוּפָה לְכֻלָּהּ כְּמוֹ שְׁמַתְקִינֵם חוּפָה לְכֻלָּהּ, דְּשַׁבְּתָא אִיהִי מְלַכְתָּא וְאִיהִי פְלָה כִּי שַׁבָּת הִיא מְלַכָּה וְהִיא הַכֻּלָּה, וּבְגִין דָּא הָווּ נְפָקֵי מְאִירֵינוּ עָרְב שַׁבָּת לְאַקְדָּמוּתֵינוּ לְאַרְחָא וּלְכַךְ הֵיוּ יוֹצֵאִים חֲכָמֵי הַמְשָׁנָה בְּעָרְב שַׁבָּת וּמְקַדְּמִים לְקִרְאָתָהּ בְּדָרוּן, וְהָווּ אֲמָרֵי וְהֵיוּ אוֹמְרִים בּוֹאֵי כְלָה בּוֹאֵי כְלָה (כְּמִנְאוֹר נִמְס' שְׁנַת דָּף קִיט ע"ב), וְצָרִיכֵינוּ לְאַתְעָרָא שִׁירָה וְחֲדוּהָ בְּפְתוּרָא לְגַבְהָ וְצָרִיכֵים לְעוֹרֵר עַל הַשְּׁלַחַן בְּשַׁבָּת שִׁירָה וְשִׁמְחָה לְכַבּוֹד שַׁבָּת מְלַכְתָּא (וְאִימָא נְמַדְרָשׁ שׁוֹמֵר טוֹב, עַל מוֹמֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת וְז"ל, כְּשֶׁהוּא נִכְנֵס (הַשַּׁבָּת) אֲנוּ מְקַנְלִים לוֹמוֹ נְשִׁירָה וְנִמְרָה).

וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְאִית רְזָא בְּגוּוּנָא אַחְרָא וְלֹא עוֹד אֲלֵא שֵׁישׁ סוּד בְּאוּפָן אַחַר בְּשִׁמְחָת וְעוֹנֵג שַׁבָּת, דְּצָרִיךְ לְקַבְּלָא גְבִירְתָּהּ שְׁצָרִיךְ הָאָדָם לְקַבֵּל אֶת הַגְּבִירָה שֶׁהִיא שַׁבָּת הַמְלַכָּה, בְּכַמָּה נְהוּרֵין דְּשָׂרְגִין בְּשַׁבָּת בְּכַמָּה אוֹרוֹת שֶׁל נְרוֹת בְּשַׁבָּת, וּבְכַמָּה עֲנוּגִין וּבְכַמָּה תְּעוּגוּגִים בְּשִׁמְחָת לְבָב, וּלְבוּשֵׁין שְׁפִירֵין וּבְלְבוּשֵׁים יְפִים מִיּוֹחָדִים לְשַׁבָּת, וּבִיתָא מְתַקְנָא בְּכַמָּה מְאִנֵּי דְתַקּוּנָא וְהַבֵּית יֵהִי מוֹכֵן בְּכַמָּה כְּלִים הַצָּרִיכִים לְצוּרֵךְ תַּקּוּן הַדְּבָרִים

את המלחמה, היינו מי שיתגבר מחבריו בגלוי סודות התורה, אִיהוּ אֲכִיל וּבוֹצֵעַ לְכֻלָּהּ הוּא יֵאָכֵל, דְּהֵינּוּ הוּא יִבְצַע וְיִבְרַךְ לְהוֹצִיא אֶת כָּל הַמְסוּבִין (כִּי הוּא נְצַמִּית עַל הַצִּמְת הַעֲלוּן שֶׁהוּא ז"ל [נְצַמִּית הַסְּפָרַת] הַמְחַלֵּק מוֹן לְכָל). (דף ערב ע"א ברע"מ, ובבאורינו כרך טו עמ' קסא-קסב)

צריכים לעורר בשירה ושמחה על שולחן השבת לכבוד המלכה

עֲשֶׂרָה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לְמַעַבְד בְּסַעוּדָתָא עֲשֶׂרָה דְּבָרִים צָרִיךְ הָאָדָם לְעֲשׂוֹת בְּסַעוּדָה, חַד א' נְטִילַת יָדַיִם. תְּנִינָא, לְתַקְנָא שְׁתֵּי כְּפָרוֹת לְשַׁבָּת ב', לְהַכִּין ב' כְּכּוֹרוֹת לְשַׁבָּת. תְּלִיתָא, לְמִיכַל תְּלַת סַעוּדָתֵינוּ ג', לְאֲכוּל בְּשַׁבָּת שֶׁל סַעוּדוֹת. וְלְאוֹסְפָא מַחּוּל עַל הַקֶּדֶשׁ וְלְהוֹסִיף בְּשַׁבָּת קוֹדֶשׁ עַל כָּל דְּבַר יוֹתֵר מִמָּה שְׁעוֹשָׂה בַּחּוּל כְּדִלְקָמֵן. רְבִיעָא, לְאַנְהָרָא פְּתוּרָא בְּשָׂרְגָא ד', לְהַאִיר אֶת הַשְּׁלַחַן בְּנֵר, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ כְּמוֹ שְׁפִירְשׁוּ חו"ל (נִמְס' מְנַחוֹת דָּף פו ע"ב) שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן וּמְנוּרָה בְּדָרוּם מְכַאן רְמֹז שְׁעַל יַד הַשְּׁלַחַן צָרִיךְ לְהִיוֹת מְנוּרָה לְהַאִיר אֶת הַשְּׁלַחַן, וְצָרִיכֵים לְהִסְבָּה בְּהִסְבָּה בְּשַׁבָּת, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ כְּמוֹ שְׁפִירְשׁוּ חו"ל (נִמְס' נְרוֹת דָּף מִנְ סוּע"ג), הִסְבּוֹ אֶחָד מְבָרַךְ לְכֻלָּם.

וטרם שהשלים ו' דברים הנוספים אמר ובשבת בכל מְלוֹי צָרִיךְ לְאַתּוֹסְפָא מַחּוּל עַל הַקֶּדֶשׁ וּבְשַׁבָּת בְּכָל דְּבָרֵינוּ שְׁעוֹשָׂה צָרִיךְ לְהוֹסִיף עַל מָה שְׁעוֹשָׂה בַּחּוּל, דְּהֵינּוּ בֵּין בְּמַאֲכָלֵינוּ וּבְמִשְׁתֵּינוּ שִׁיאֲכַל מְאֲכָלִים וְיִשְׁתֵּה

חד וחד, ובהאי חדרה ותקוונא, גרמין דאשתארת שפחה בישא, בחשוכא, ברעבון, בבכיה, בהספד, בלבושין אופמין פארמלתא, דאי מלאה זו חרבה זו.

השכינה הק' יורדת בשבת לשרות על בני ישראל

יצר טוב מטרוניתא קדישא, מלכות הקדש דנחתא בשבת, פלילא מעשר ספירן, מעטרא בשבע שמעון שאינן נמחקין, בכמה מרפבות דחיוון, ובכמה חיילין ומשריין, ומלפא נפיק לקבלה בכמה משריין, ואשתארת יצר הרע שפחה בישא בחשוכא פארמלתא בלא בעלה, בלא מרפבות.

ואלין דאתמר עלייהו, למזבחין ולמקטרין למלכת השמים ולמזלות אשר לא צויתי, הוא פולחנא דשפחה בישא, דשלטי בערבי שבתות וערבי לילי רביעיות, מה הו אלין עבדין, הו נטלין לבושין אופמין, וחשכאן נהורין, ועבדין הספדא בלילי שבתות, פדי לאשתתפא בהדה, פמה דאיהי שריא, פי גם זה לעומת זה עשה האלהים (קהלת ז יד).

מתוק מדבש

(כשהיא עולה נשנת מעולם הצריאה לאלילות, ומסס יורדת הארחה לשרות על ישראל), ואשתארת יצר הרע שפחה בישא בחשוכא פארמלתא בלא בעלה והיצר הרע שהוא בחינת שפחה הרעה שהיא הליליית, נשאר בחשך כאלמנה בלא בעלה, בלא מרפבות ובלא שום מרכבה אליה. בקדושת השבת ישנה מנוחה ושמחה לישראל וחשך ועצבות לגוים

ואלין דאתמר עלייהו ואלו הם הנאמר עליהם (פסוק זה מקובץ ממנה פסוקים ממנ"ך, עי' צה נמש"כ צנאוריני צפ"ו פי' סו דף לו ע"א) למזבחין ולמקטרין למלכת השמים ולמזלות אשר לא צויתי פי' מלכת שמים, היינו כוכב גדול בשמים, הוא פולחנא דשפחה בישא דשלטי היינו עבודה שעובדים לשפחה הרעה השולטת בערבי שבתות וערבי לילי רביעיות, מה הו אלין עבדין מה היו אלו עושים בשבת, הו נטלין לבושין אופמין, וחשכאן נהורין היו לוקחים ולובשים בגדים שחורים, והיו מכבים את האורות, ועבדין הספדא בלילי שבתות והיו עושים הספדים בלילי שבתות, פדי לאשתתפא בהדה כדי להשתתף עם הליליית באבלה, פמה דאיהי שריא כמו שהיא שורה בצער ובעצבות ובחשך, פי גם זה לעומת זה עשה האלהים כמו שיש בקדושה בשבת מנוחה ושמחה ואורה לישראל, כך יש בקליפה בשבת חשך ועצבות לגוים.

(דף ערב ע"ב ברע"מ, ובביאוריניו כרך טו עמ' קסח-קסט)

לשבת, בהספד יפה לכל חד וחד ויהיה מתוקן הסבה יפה לכל אחד מבני ביתו. ובהאי חדרה ותקוונא ובשמחה ותיקון הזה, גרמין דאשתארת שפחה בישא, בחשוכא ברעבון בבכיה בהספד גורמים שנשאר שפחה הרעה שהיא הליליית [הנוקבא דקליפה], בחשך וברעבון בבכיה ובהספד, בלבושין אופמין פארמלתא והיא מלובשת בלבושים שחורים כמו אלמנה, דאי מלאה זו חרבה זו שאם מלאה הקדושה חרבה הקליפה.

(דף ערב ע"ב ברע"מ, ובביאוריניו כרך טו עמ' קסח-קסט)

השכינה הק' יורדת בשבת לשרות על בני ישראל

יצר טוב, מטרוניתא קדישא כי היצר טוב שבאדם הוא בחינת המלכה הקדושה, דהיינו מלכות הקדש דנחתא בשבת השכינה הקדושה היורדת בשבת לשרות על בני ישראל, פלילא מעשר ספירן והיא כלולה מכל עשר ספירות, מעטרא בשבע שמעון שאינן נמחקין והיא מעוטרת בשבעה שמות שאינם נמחקים (המנואריס נמס' שנועות דף לה סוע"א), בכמה מרפבות דחיוון ובכמה מרכבות של חיות הקדש, ובכמה חיילין ומשריין ובכמה צבאות ומחנות הבאים עמה לשרות על ישראל, ומלפא נפיק לקבלה בכמה משריין והמלך ז"א [בחינת התפארת] יוצא לקראתה בכמה מחנות מלאכים,

ענין טהרת הידים מאחיזת הקליפות

חֲמִשָּׁאָה כּוֹס דְּוִיכְלוּ. שְׁתִּיתָאָה לְמַהוּי עַל פְּתוּרָא מְלִי דְאֹרִייתָא. שְׁבִיעָאָה לְאַרְכָּאָה עַל פְּתוּרָא, בְּגִין דְּעֵנִיִּים יִיתוּן עַל פְּתוּרִיהּ. תְּמִינָאָה נְטִילַת יְדֵים בְּמִים אַחְרוּנִים. תְּשִׁיעָאָה בְּרַכַּת הַמְזוּן. עֲשִׂירָאָה כּוֹס דְּבְרָכָה.

חַד, נְטִילַת יְדֵים, דְּהִכִּי אֹקְמוּהּ רַבְּנָן דְּמִתְנִיתִין, יְדֵים מְזוּהָמוֹת פְּסוּלוֹת לְבְרָכָה, בְּגִין דְּאֵינּוּן שְׁנִיּוֹת לְטוּמְאָה, דְּאִיהוּ אַב הַטּוּמְאָה, דְּאִיהוּ רֵאשׁוֹן, פֶּד אֵינּוּן מְסַאָבוֹת, וְכַד אֵינּוּן טְהוּרוֹת, אֵינּוּן שְׁנִיּוֹת לְבְרָכָה, דְּבְרָכָה לֹא שְׂרִיָא אֶלָּא עַל טְהָרָה.

מתוק מדבש

סו"ע"ג, יְדֵים מְזוּהָמוֹת פְּסוּלוֹת לְבְרָכָה, בְּגִין דְּאֵינּוּן שְׁנִיּוֹת לְטוּמְאָה לְפִי שִׂידִים מְזוּהָמוֹת הֵם שְׁנִיּוֹת לְטוּמְאָה דְּהֵינּוּ שְׁנֵינָא חֲזוֹת בְּהֵם הַקְּלִיפּוֹת. וְאִמְר דְּאִיהוּ שְׁהַקְּלִיפּוֹת בְּעֵצְמָה הִיא אַב הַטּוּמְאָה, וְהִיא נְדַבְקַת בְּעֵשִׂיה דְּאִיהוּ רֵאשׁוֹן שְׁהוּא רֵאשׁוֹן לְטוּמְאָה, וְאִז הוּא עוֹשֶׂה שְׁנֵי בְּחוּלִין שְׁהוּא בִּיצִירָה, וְעַל כֵּן הִידִים שְׁבַחֲיַנְתֶּם מִשָּׁם נְטַמְאִין, וְכַל זֶה שְׁהִידִים נִקְרְאוּת שְׁנִיּוֹת לְטוּמְאָה, הוּא פֶּד אֵינּוּן מְסַאָבוֹת כְּשֶׁהִידִים הֵם טְמֵאוֹת, וְכַד אֵינּוּן טְהוּרוֹת אַבְל כְּשֶׁהִידִים הֵם טְהוּרוֹת אַחַר שְׁנַטְל אֶת יְדֵיו, אֵינּוּן שְׁנִיּוֹת לְבְרָכָה אִז הֵם שְׁנִיּוֹת לְבְרָכָה, כִּי כְּשֵׁנוֹתוֹן עַל הִידִים אֶת מִים הַשְּׁנִיִּים שְׁהֵם חֲסִדִים, אִז מִמְשִׁיכִים אֶת הַבְּרַכָּה בְּפִנִּימִיּוֹת מִן הַבְּרִיאָה וְגַם מֵאוֹר הַאֲצִילוֹת, וְאִז הִיצִירָה שְׁהִיא הַאֲמֻצְעִית שְׁשֵׁם הִיא בַּחֲנִינַת הִידִים, הֵם שְׁנִיּוֹת לְבְרָכָה, דְּבְרָכָה לֹא שְׂרִיָא אֶלָּא עַל טְהָרָה כִּי אֵין הַבְּרַכָּה שׁוֹרָה אַלָּא עַל יְדֵים טְהוּרוֹת.

(דף ערב ע"ב ברע"מ, ובכיאורינו כרך טו עמ' קע-קעא)

ענין טהרת הידים מאחיזת הקליפות

חֲמִשָּׁאָה, כּוֹס דְּוִיכְלוּ דְּבַר הַחֲמִישִׁי בְּסַעוּדָה, הוּא כּוֹס שֶׁל קִידוּשׁ שְׁאוּמְרִים עֲלָיו וִיכְלוּ וּבְרַכַּת קִידוּשׁ. שְׁתִּיתָאָה, לְמַהוּי עַל פְּתוּרָא מְלִי דְאֹרִייתָא דְּבַר הַשְּׁשִׁי, שִׁלְמָדוֹ עַל הַשְּׁלַחן דְּבַרֵי תוֹרָה. שְׁבִיעָאָה, לְאַרְכָּאָה עַל פְּתוּרָא בְּגִין דְּעֵנִיִּים יִיתוּן עַל פְּתוּרִיהּ דְּבַר הַשְּׁבִיעִי, שִׁיאֲרִיךְ עַל שְׁלַחְנוּ כְּדִי שְׁעִיִּים יִוְכְלוּ לְבַא לְאֶכּוֹל עַל שְׁלַחְנוּ. תְּמִינָאָה, נְטִילַת יְדֵים בְּמִים אַחְרוּנִים דְּבַר הַשְּׁמִינִי, נְטִילַת יְדֵים שֶׁל מִים הַאֲחֻרוּנִים. תְּשִׁיעָאָה, בְּרַכַּת הַמְזוּן דְּבַר הַתְּשִׁיעִי, מִצּוֹת בְּרַכַּת הַמְזוּן. עֲשִׂירָאָה, כּוֹס דְּבְרָכָה דְּבַר הַעֲשִׂירִי, הוּא כּוֹס שֶׁל בְּרַכַּת הַמְזוּן.

הַנוֹטֵל יְדָיו וְשׁוֹנֵה בְּנְטִילָה לְסַעוּדָה, מִמְשִׁיךְ הַבְּרַכָּה בְּפִנִּימִיּוֹת מִהַבְּרִיאָה וּמֵאוֹר הַאֲצִילוֹת חַד, נְטִילַת יְדֵים דְּבַר הַרֵאשׁוֹן מֵהַעֲשֶׂרָה דְּבַרִים, הוּא נְטִילַת יְדֵים, וְעֵנִינוּ הוּא דְּהִכִּי אֹקְמוּהּ רַבְּנָן דְּמִתְנִיתִין כִּי כַךְ פִּירְשׁוּ חֲכָמֵי הַמְּשַׁנָּה (נִמְס' נִרְכּוֹת דף נג

שובח דא שירתא

זוה שישד רשב"י ע"ה בתיקונים ע' פנים במלת בראשית וכו', וקרא אותם תיקוני הוזהר. דשם זוהר נקרא מפני שהוא לשון אור ואור גימטרי' רז והוא האור הגנוז שגנוז הקב"ה בתורה. אבל למה פירש רק ע' פנים שבמלת בראשית בלבד ולמה קראם תיקונים. אך רשב"י גילה ופתח הע' פנים שבמלת בראשית שע"ז יהי' ביכולת האדם לתקן כל מה שעבר עליו ע"י תשובה וע"ז יברר אותו השי"ת שיהיה חטאיכם כשנים הללו שסדורות ובאות מששת ימי בראשית ואז כשגלג ילבינו וכו'. ולכן נוהגין ישראל ללמוד בס' התיקונים בחדש אלול ועשי"ת שאלו המ' יום הם ימי רצון שאז ניתן הלוחות שניות למשרע"ה עם כל הד"ת.

(פרי צדיק לרבי צדוק הכהן מלובלין פרשת שופטים אות ח')

פרשת עקב תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

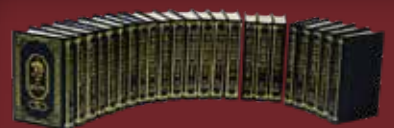
הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כּוֹס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

מוקד הזמנות: 02-50-222-33